

<p>PIAȚA MONETARĂ / Dobânda la depozitele overnight a stagnat la 5,60%</p> <p>PAGINA 4</p>	<p>Finanțele lansează o nouă emisiune Fidelis la finele acestei săptămâni</p> <p>PAGINA 3</p>	<p>Ultimele emisiuni de obligațiuni Teilor Holding debutează mâine la BVB</p> <p>PAGINA 4</p>	<p>TradeVille: Chewy se pregătește de o nouă fază de creștere sustenabilă</p> <p>PAGINA 9</p>
--	---	---	---

GRAM AUR = 463,2781 RON FRANC ELVEȚIAN = 5,2151 RON EURO = 4,9770 RON DOLAR = 4,5998 RON

Raport ECA: Rețeaua electrică europeană, învechită și cu probleme de funcționare

- 40% din rețelele de transport și distribuție au o vechime de 40 ani
- Necesarul de investiții în rețele de transport și distribuție electrice în UE se ridică la 2294 miliarde euro, până în anul 2050
- Printre operatorii cu rețele vechi se numără și Transselectra, ce are liniile de transport cu o vechime cuprinsă între 36 ani (rețelele de 110 kv) și 52 ani (rețelele de 220 kv)
- Țara noastră stă prost și la capitolul contoare inteligente: doar 23% din consumatori aveau astfel de contoare în 2023, sub media europeană de 59,51%

Curtea de Conturi Europeană a publicat, ieri, un raport în urma căruia reiese că Uniunea Europeană suferă de o boală cronică: rețeaua electrică a continentului nu face față actualiei producției de energie și riscă să se blocheze în orice moment. Documentul citat reprezintă practic un puternic semnal de alarmă care arată că sistemul energetic al UE este prea învechit, prea lent și prea prost coordonat ca să susțină tranziția ecologică de spre care se vorbește obsesiv la Bruxelles.

ECA, rețelele de transport și distribuție de electricitate ale UE au nevoie de investiții uriașe – între 1.994 și 2.294 miliarde euro până în anul 2050. Cu toate acestea, operatorii de rețea plănuiesc investiții de doar 1.871 miliarde euro, dar și a sa ritmul lor de realizare este atât de lent încât proiectele de infrastructură durează mai mult decât cele din surse regenerabile, susțin audierii Curții de Conturi Europene.

GEORGE MARINESCU
(continuare în pagina 3)

Investițiile în infrastructura urbană: ce lecții poate învăța România de la orașele europene

Dezvoltarea urbană inteligentă este o necesitate, nu un lux, pentru orașele care doresc să rămână competitive economice și să ofere un standard de viață ridicat. În Europa, metropolele care au investit strategic în infrastructură au reușit să transforme peisajul urban și să atragă capital, tui și talente - mai ales cele bine pregătite. România, în schimb, se confruntă cu investiții fragmentate, proiecte insuficient planificate și o birocratizare excesivă care încetinește modernizarea.

Vă prezentăm cinci orașe care au reușit să își redefină infrastructura urbană și, mai ales, lecțiile pe care România le poate învăța.

1. Regenerarea urbană în Bilbao, Spania - cum să transformi declinul în oportunitate

În anii '90, Bilbao era un oraș industrial în colaps economic. Decizia strategică de a investi în regenerare urbană a fost susținută printr-o combinație de fonduri publice și private. Măzduț Guggenheim, inaugurat în 1997, nu a fost doar un proiect cultural, ci un catalizator pentru transformarea întregului oraș, generând creștere economică prin turism și noi investiții.

(continuare în pagina 10)

Hai să de-Musk-ăm politica

Cornel Codiță

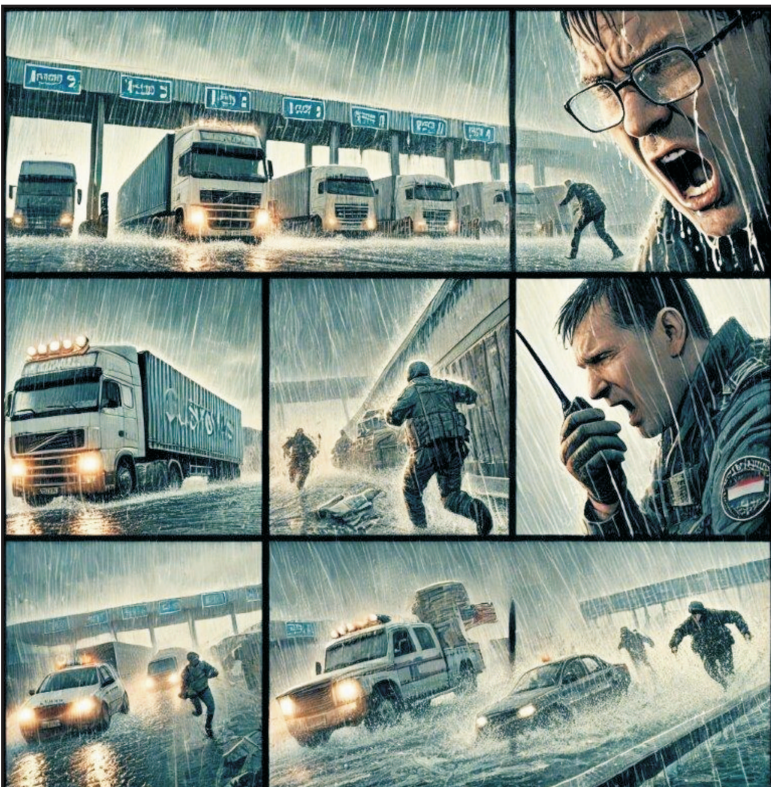
Guvernarea Administrației Trump este cel mai bun exemplu: fobosii văi, trașii și infrascătorii, al anii turme de elefanți (tăbăci scapăți în mâini) în centrul orașului. Spre deosebire de alții, eu nu cred că în Europa trebuie să se realizeze o revoluție, ci că cea mai bună este să distingi totuși peștii, eventual, să chemi pe cineva să pună la loc doborâul șarpei și să relaxe, după alt model, lucrurile de la învârtnică.

Fenomenu este fără precedent, cel puțin în istoria post-belică a Statelor Unite. În mai puțin de trei luni, noua Administrație Trump a reușit să mobilizeze un grad de adversitate publică atât de masiv încât a scos de-a mii de oameni în proteste de stradă și a prăbușit indicile de susținere populară pentru nou alesul Președinte. Alceva este însă cu totul extraordinar în cazul "Trump-2": faptul că vaitul de nemulțumire a cristalizat aproape instantaneu în jurul unui personaj al Administrației, altfel, periferic, Elon Musk. Cel ce, în timpul campaniei pentru Casa Albă, i-a furnizat actualului Președinte nu doar câteva sute de milioane de dolari pentru "cheltui-

eli de propagandă", ci și o temă bună de campanie, cu irig sigur la votant: smulgerea din rădăcina a "burnucii" birocrăției federale și împușcarea ei drastică. Dezmembrarea "statutului profund". Cu trei efecte electorale de termen lung: reducerea semnificativă a cheltuielilor publice; reducerea, de asemenea semnificativă, a capacității de intervenție electorală a partidului democrației; creșterea puterii executive prezidențiale și, mai ales, exercitarea lor discreționară. Când spun "figură periferică" a Administrației Trump-2 nu greșesc deloc. Pentru contribuția sa financiară la campania electorală, Musk trebuia să primească ceva.

(continuare în pagina 3)

Trump pune cătușe la "mâna invizibilă"; Tarifele vamale ostile au intrat în vigoare

Ilustrație concepută de MAKE

Nici lansarea misiunilor spațiale ale NASA nu se bucură de atenția pe care a atras-o astăzi asupra lui Donald Trump. Evitând la limită ziua păcălitorilor, administrația încautăzuga mâna invizibilă a economiei cu taxe, intervenționism și discursuri revanșarde. Peștele financiar contabilizează dacă ar fi dorit să facă aceasta cu tot dinadinsul". Mâna invizibilă a pieții și concurența creată sunt cele care

MAGA rescrie teoriile economice

Acum 250 de ani, Adam Smith - considerat păntele economiei - vorbea în celebra lui carte "Avuția națiunilor" despre "mâna invizibilă" a economiei. Astfel, individul care își urmărește propriul interes, ajunge să promoveze involuntar interesele societății și ale întregii economii într-un mod mult mai eficient decât dacă ar fi dorit să facă aceasta cu tot dinadinsul". Mâna invizibilă a pieții și concurența creată sunt cele care

asigură maximizarea beneficiilor sociale, context în care intervenția statului trebuie minimizată pe cât de mult posibil. Cum piața liberă este reglementată doar de cerere și ofertă, beneficiile mâinii invizibile sunt prezente în scădere, variația de bunuri și calitatea serviciilor. Nimic din teoria care stă de sute de ani la baza economiei nu mai este de actualitate în epoca MAGA.

Un al păntele al economiei, Milton Friedman, spunea că, dacă lași statul să conducă deșertul Sahara, în cinci ani nu mai rămâne niciun fir de nisip.

MARIUS MATARAGIS
(continuare în pagina 11)

Ce se întâmplă cu o putere maritimă care nu mai poate construi nave comerciale și militare?

► pagina 12

China, Canada, UE și Mexic - sub tirul tarifelor americane

► pagina 11

JPMorgan: Taxele americane - gata să zguduie piețele; investitorii nu sunt pregătiți

► pagina 11

Yenul - refugiu pentru investitori

► pagina 12